

sejler det om Natten, medens man nu ligger tilankers udenfor. Det kan heller ikke være fremmed for Nogen, der kjenner de Forhold, at man ikke ligefrem kan sige, at det er i Assurancecompagniernes Interesse, at Farvandene ere belyste, og at der ingen Skibbrud skeer. Det er ganske anderledes udviklede Forhold, som her foreligge; det kan saaledes godt være i Assurancecompagniernes Interesse, at der skeer Skibbrud nu og da; men derved skal jeg ikke opholde mig. Her er der ganske simpelt Tale om vor Forsigtigelse til at belyse dette Farvand, over hvilket vi have Væghedret, og som benyttes af Verdenshandelen. Vil man her foretage noget Radicalt, saa vil man komme til at bygge to Tårntaarne, et paa Kastrop Knæ og et i Hollænderdybet; det er det, man rimeligvis vil komme til. Nu har Regjeringen paatænkt at gjøre Noget og lægge et Skib ud i Svælget, hvorved den haaber at afhjælpe de væsentligste Mangler og at multiggjøre Skibsfarten i mange Tilfælde, hvor den nu ikke kan finde Sted med Sikkerhed. Jeg troer, at det er rigtigt paa denne Maade at vise sin gode Villie, at vise, at man ikke er ligegyldig overfor disse Forhold og overfor de berettigede Klager, der indkomme. Skulde imidlertid — og derpaa maa jeg jo være forberedt — Thinget tiltræde Udvalgets Forslag om Nedsættelse, troer jeg at burde stille i bestemt Udsigt til næste Aar et fuldstændig radicalt Forslag til Belysning af Drogden, og jeg troer da, at man vil faae den store Udgift, som det vil medføre, langt hurtigere, end det ellers havde været Tilfældet. Et æret Medlem har beraabt sig paa en Beretning af Attenhundrede og nogle og halvtreds af „Den danske Lods“ som en Autoritet for Aaret 1870. Jeg troer ikke, at Autoriteter kunne strækkes udover et saa langt Tidrum. Jeg tvivler ogsaa meget paa, at hvis Admiral Zahrtmann havde staaet her paa denne Plads, det ærede Medlem da vilde have respektet hans Autoritet i mindste Maade, hvad enten han havde sagt, at Farvandet var godt, eller at det var daarligt belyst. Jeg troer, hvis Admiral Zahrtmann indtog denne Plads, kunde han være temmelig sikker paa, at det ærede Medlem ikke vilde gaae langt

i Anerkjendelsen af hans Autoritet. Men med al Agtelse for denne Autoritet troer jeg virkelig heller ikke, at man med Nytte kan gjøre en Anskuelse gjældende i 1870, som er bleven udtalt i 1850 eller deromkring — jeg erindrere ikke noie Aarstallet. Der stilles nu ganske andre Fordringer til Belysningen af Farvandene. Deels ere mange af Støbene større, og deels er Handelen i det Hele taget større. Man har navnlig nu langt mere Gæstværk end dengang, og ligesaa vist som den Gadebelysning, vi i 1850 ansaae for ret tilfredsstillende, nu vilde forekomme os overordentlig kummerlig, saaledes gaaer det ogsaa med Belysningen i Farvandene, at den Belysning, man i 1850 kaldte tilfredsstillende, vilde man nu paa ingen Maade indrømme at være det. Forresten er det ingenlunde afgjort, at fordi det har staaet i „Den danske Lods“, at det var tilfredsstillende, da alle Mennesker vare enige om, at det var det. Vi ere dog ogsaa sommetider i det Tilfælde hertilands, at vi ansee Noget, som vi vel at mærke selv skulle give Penge ud til, for tilfredsstillende ordnet, uden at alle Andre ere enige med os deri. Saaledes gaaer det ogsaa i andre Lande, at man der siger os, at den og den Ting er tilfredsstillende, og naar vi saa komme dertil som Fremmede, finde vi, at det ikke ganske er Tilfældet. Altsaa, den Omstændighed, at det har staaet i „Den danske Lods“, at det Farvand var tilfredsstillende belyst, troer jeg ikke kan have synderlig Betydning nu. Det er af et æret Medlem, der er særlig sagkyndig (Luren), blevet fremhævet, hvilken Betydning Hammershuus Sør har, og den hele praktiske Nytte, som skal drages af dette Sør, er bleven saa udsørligt godtgjort, at jeg ikke skal opholde mig derved. Den Nedsættelse, som er foreslaaet af Udvalget, skal jeg ikke modsætte mig, da jeg troer at kunne berolige mig ved, at selve Sørbygningen bliver opført, idet det da kan komme under fornøyet Overveielse, hvad man vil anvende paa Beboelsesleiligheden for Sørmeesteren, Assistenten og det øvrige Personale. Der er nu en Votig for Sørmeesteren, og han bliver altsaa ikke hunsvild, ved at dette Beløb nægtes; men at man med Tiden vil komme til at opføre en Votig